

KAPITOLA ČTVRTÁ

ZEMĚ PŘÍBĚHŮ

Alex se celý týden chovala divně. Conner si toho všiml hned, protože nebyla upovídaná a optimistická jako obvykle. Spíš hodně mlčela a vypadala, jako by byla moc zmatená.

Když snídali, sotva vzala na vědomí, že jí bratr popřál dobré ráno. Ve škole se už tolik nehlásila. Cestou domů Connerovi neřekla skoro ani slovo. A jen byli doma, vyběhla do své ložnice a na zbytek dne se tam zavřela.

„Není ti nic?“ zeptal se jí nakonec Conner. „Připadáš mi jiná.“

„Nic mi není, jen jsem unavená,“ odpověděla.

Že je unavená, to bylo Connerovi jasné, protože v poslední

době snad už vůbec nespala. Kdykoli uprostřed noci vstal a šel se napít nebo na záchod, u sestry se ještě svítilo a on slyšel, jak uvnitř pokoje šramotí a na něčem pracuje.

Člověk nemusel být zrovna génius, aby pochopil, že ji netrápí jen nespavost. Viděl ve škole dost vzdělávacích videí, aby věděl, že u děvčat sestřina věku se dají čekat různé změny nálad, ale z Alex se stal úplně jiný člověk. Trápilo ji něco hodně vážného a nechávala si to pro sebe.

„Můžu si půjčit pár tvých pastelek?“ zeptala se ho úplně bdělá Alex jednou pozdě večer.

Bylo to, jako by si páv chtěl vypůjčit peří. Nebyl si jistý, jak má na tu žádost reagovat. V tuhle hodinu už snad sestra nemůže dělat domácí úkoly?

„Nemáš jich asi tak sto?“ zeptal se.

„Jo, měla jsem, ale... všechny jsem ztratila,“ odpověděla.

Půjčil jí těch pár, co měl. Alex si je vzala a rychle znovu zmizela ve svém pokoji; zdálo se, že jí dokonce ani nevadí, že jsou okousané a chybějí jim gummy.

Příští noc se Conner pořád budil podivným bzučivým zvukem z Alexina pokoje. Byl tichý, ale vyvolával tak silné vibrace, že ho víc cítil, než slyšel.

„Alex?“ zaklepal na sestřiny dveře. „Co to je za zvuk? Já chci spát a můžu se z toho zbláznit!“

„To je jenom včela. Už jsem ji vyhnala!“ zakřičela rozčileně Alex, ale neotevřela.

„Včela?“ opakoval nevěřičně Conner.

„Jo, hrozně veliká včela. Ona je teď sezona rojení, víš, v tuhle roční dobu jsou dost agresivní,“ volala přes dveře Alex.

„No... tak jo,“ zabručel Conner a šel spát.

Ale to všechno nebylo nic v porovnání s tím, co se následující den odehrálo ve škole.